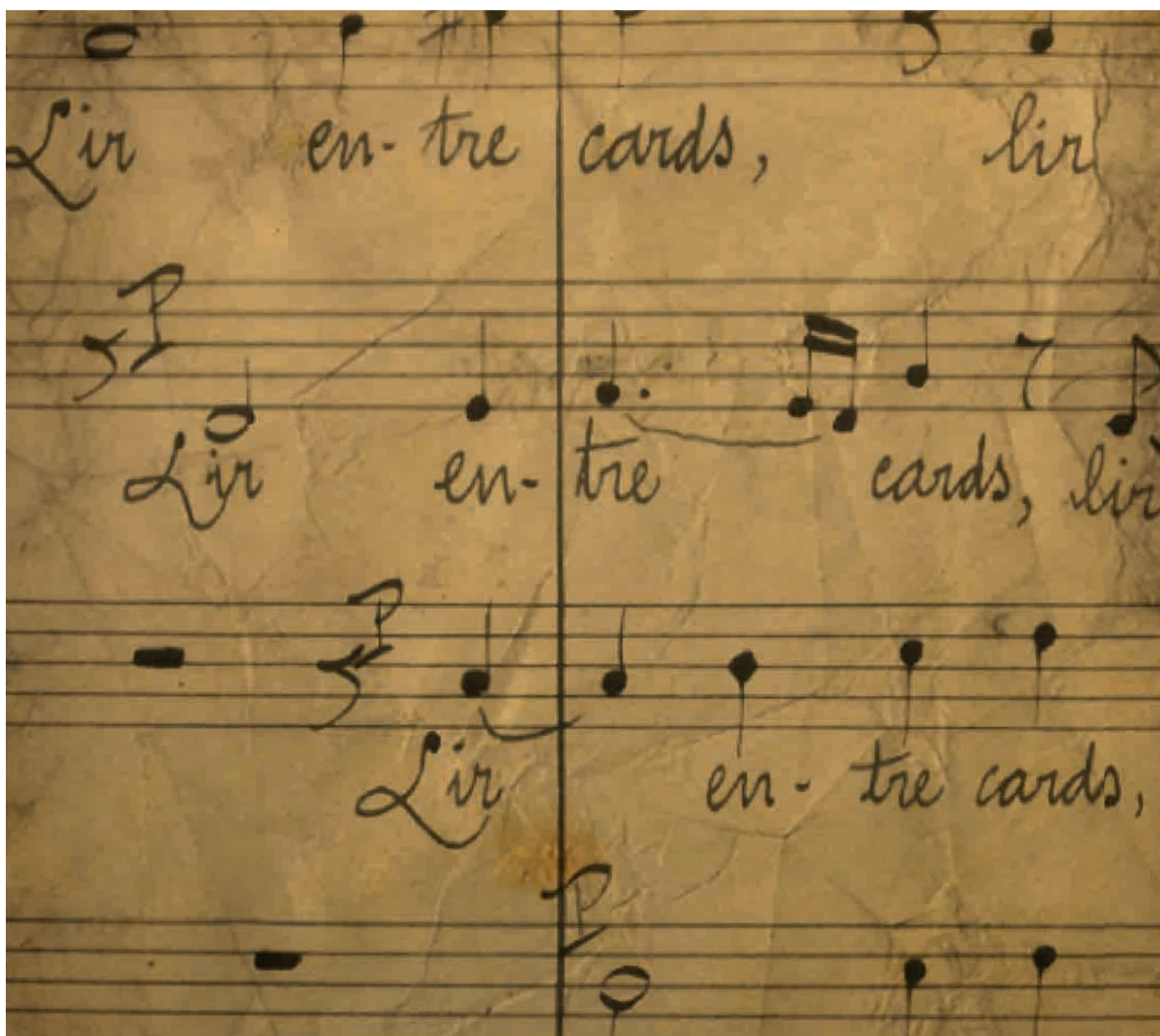

ANTOLOGIA DE MÚSICA CORAL A CATALUNYA

English version | Versió aranesa | Versión en español | Version française

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Direcció General de Cultura Popular
i Associacionisme Cultural

ANTOLOGIA DE MÚSICA CORAL A CATALUNYA

Selecció musical a cura de:

M. Àngels Blasco i Rovira
Toni Gálvez i Carcellé
Àlex Robles Fitó
Xavier Solà i Cabanas

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Barcelona, 2019

Aquesta publicació s'ha editat amb motiu de la final del **Concurs Internacional de cant coral "Let the Peoples Sing"** en què cantaires de tot el món s'han congregat al Palau de la Música Catalana de Barcelona el 12 i 13 d'octubre de 2019.

Festival coorganitzat per:

Amb la col·laboració de:

© Edició: Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.
Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural

Selecció musical: M. Àngels Blasco i Rovira, Toni Gálvez i Carcellé, Àlex Robles Fitó i Xavier Solà i Cabanas

Coberta: Imatge d'un fragment de la partitura *Lir entre cards* de Joan Brudieu. Centre de Documentació de l'Orfeó Català.

Gestió editorial i maquetació: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Primera edició: octubre de 2019

Tiratge: 2.500 exemplars

Dipòsit legal:

ISMN:

Amb la col·laboració de:

Agraïments:

Bernat Cabré, Maika Casali, Francesca Galofré, Quim Manyós, Rita Marzoa, Esther Navarro, Lluís Puig i Gordi, Xavier Solà i Cabanas, Palau de la Música Catalana - Orfeó Català

Sumari

Pròleg.....	5
Introducció.....	6
Prefaci.....	7
Entratge.....	8
Prólogo	9
Introducción	10
Prologue	11
Introduction.....	12
Prologue	13
Introduction.....	14

Música i poesia

1. Aubada	Miquel Tortell (1802-1868).....	17
2. Mareta meva, tinc por	Narcisa Freixas (1859-1926).....	20
3. L'Empordà.....	Enric Morera (1865-1942)	22
4. El cant de la senyera	Lluís Millet (1867-1941)	27
5. L'emigrant	Amadeu Vives (1871-1932)	31
6. El cavaller enamorat	Joan Manen i Planes (1883-1971)	33
7. Madrigal.....	Cristòfor Taltabull (1888-1964).....	37
8. Sota el pont d'or	Eduard Toldrà (1895-1962).....	43
9. El rústec villancet.....	Lluís Maria Millet (1906-1990)	45
10. Prec de Nadal	Matilde Salvador (1918-2007)	48
11. Senyor sant Jordi.....	Francesc Vila (1922-2011)	50
12. Amor mariner	Manuel Oltra (1922-2015).....	52
13. Els tres reis	Jordi Alcaraz (1943-1985).....	57
14. Res no és mesquí	Maria Rosa Ribas (1944)	60
15. Dona'm la mà	Josep Crivillé (1947-2012).....	65
16. De puig en puig.....	Josep Baucells (1958)	68
17. L'ànima de les flors	Mariona Vila (1958).....	71
18. Ull de bou de festa major	Albert Guinovart (1962).....	83
19. Sento el fred de la nit	Jordi Domènech (1967).....	89

Música tradicional

20. Lo noi de la mare	Antoni Nicolau (1858-1933).....	99
21. El testament d'Amèlia	Enric Morera (1865-1942)	114
22. L'Hereu Riera.....	Josep Cumellas Ribó (1857-1940)	117
23. El cant dels ocells.....	Pau Casals (1877-1975)	121
24. Muntanyes regalades.....	Josep Sancho Marraco (1869-1970)	122
25. La pastora Caterina	Antoni Pérez Moya (1884-1964)	125
26. Cançó de batre	Òscar Esplà (1886-1976).....	127

27. Ball rodó.....	Frederic Mompou (1893-1987).....	129
28. El Noi de la Mare	Ernest Cervera (1896-1972)	131
29. Muntanyes de Canigó	Nadal Puig (1901-1996)	132
30. La calma del mar	Enric Ribó (1916-1996)	134
31. Els segadors.....	Josep Viader (1917-1941).....	136
32. Muntanyes del Canigó	Ireneu Segarra (1917-2005)	137
33. Ton pare no té nas	Baltasar Bibiloni (1936)	139
34. El desembre congelat.....	Salvador Mas (1951)	142
35. El dimoni escuat	Josep Baucells (1958)	144
36. Són teus ullets.....	Salvador Brotons (1959).....	147
37. Nit de vetlla.....	Xavier Sans (1962)	150
38. Cançó de llaurar	Xavier Puig Ortiz (1973).....	152

Música antiga

39. Mariam matrem.....	Anònim (s. XIII-XIV)	157
40. Bella de vós som amorós.....	Anònim (s. XVI)	158
41. Soleta sô jo ací.....	Anònim (s. XVI)	160
42. N'Eulàlia vol gonella	Mateu Fletxa, el Vell (1481-1553)	162
43. Ma voluntat ab la raó s'envolpa.....	Joan Brudrieu (1520-1591)	164

Música religiosa

44. Regina Cæli.....	Joan Cererols (1618-1680).....	171
45. Tota pulchra	Francesc Valls (1665-1747)	175
46. Amicus meus.....	Narcís Casanovas (1747-1799)	181
47. O crux	Ferran Sors (1778-1839)	186
48. O vos omnes.....	Pau Casals (1876-1973)	190
49. Nigra sum	Pau Casals (1876-1973)	193
50. Ave Maria	Anselm Ferrer (1882-1969)	197
51. ¿Adónde te escondiste?.....	Manuel Blancafort (1897-1987)	204
52. Crucem tuam	Joaquim Homs (1906-2003).....	206
53. Angelus Domini	Cassià Just (1926-2008).....	208
54. Pax.....	Carles Gumí (1963)	211
55. Sanctus-Benedictus	Josep Vila (1966).....	216
56. Ave Maria de Schubert.....	Bernat Vivancos (1973)	222
57. Ave Maria	Xavier Pastrana (1977).....	229

Cançó final

58. Let the peoples sing.....	Marc Timón Barceló (1980)	235
-------------------------------	---------------------------------	-----

Índexs

Índex alfabètic per títols.....	247
Índex alfabètic per autors.....	249
Índex cronològic per autors	251

Pròleg

De Catalunya al món

El 24 d'agost del 1996 va morir el director musical, pedagog i historiador Oriol Martorell, una de les grans personalitats de la música catalana del segle passat, impulsor del moviment coral europeu i fundador de la Coral Sant Jordi. Martorell era considerat el creador i impulsor de la música coral catalana d'arrels populars i un representant de la lluita cultural i política durant el franquisme. Citar-lo en aquest pròleg del llibre sobre el cant coral a Catalunya i fer valer el seu doble vessant —l'activisme cultural i el compromís a favor de la defensa dels drets i les llibertats col·lectives— em resulta evocador i ho considero, per damunt de tot, una manera de subratllar el seu llegat.

Quan feia tres mesos de la mort d'Oriol Martorell, el 24 de novembre, 150 corals catalanes es van reunir al Palau d'Esports de Barcelona. Al concert hi van assistir 7.000 persones entre cantants i públic. Recordar l'efemèride em serveix per reflectir fins a quin punt el moviment coral a Catalunya és vertebrador, nombrós i inclusiu. La figura de Martorell, però, no s'entendria en solitari. Hi ha tres noms clau que cal reivindicar, cadascun vinculat molt estretament a tres etapes fonamentals de la història del moviment coral a Catalunya: Josep Anselm Clavé, Lluís Millet i el mateix Oriol Martorell. Tres noms de la cultura i per a la cultura. De Clavé, cal destacar-ne la importància de ser el pioner, capaç de moure el moviment popular de treballadors de fàbriques, la gran majoria d'una extracció popular i sense gaire formació. A través del cant, els va acostar a una altra forma de lleure i a una altra manera de relacionar-se i de viure la societat i les relacions socials. Es feia seves les frases: "Instruïu-vos i sereu lliures. Estimeu-vos i sereu feliços. Associeu-vos i sereu forts". La seva figura és, encara avui, una inspiració per al musculós teixit associatiu català. Millet va entrar en acció com una transició entre finals del segle XIX i principis del XX, i Martorell, com he apuntat anteriorment, durant la segona meitat del segle passat.

Sigui com sigui, ens referim a tres persones (ben bé valdria una reflexió, en els moments actuals) que van convertir la seva passió pel cant coral en una vocació cívica i social que ultrapassa el que és estrictament la formació musical. El cançoner que teniu a les mans és fruit, i fins a cert punt hereu, de la feina feta per aquestes persones i per totes les que els han seguit fins a dia d'avui, que han convertit el fet de cantar en alguna cosa més que una expressió artística col·lectiva. A Catalunya, el moviment coral català treballa en col·laboració estreta amb la societat, amb el sector educatiu i també amb els mitjans de comunicació. Cal destacar, en aquest sentit, el paper que durant tots aquests anys ha exercit la ràdio pública catalana, i més concretament el canal temàtic dedicat a la música clàssica, Catalunya Música, a favor de la divulgació del patrimoni musical català i dels seus intèrprets, difonent la nostra música i les interpretacions arreu gràcies a la feina feta amb els companys de la Unió Europea de Radiodifusió (UER).

Catalunya és un país que canta, i els qui canten a casa nostra tenen avui rols destacats dins les juntes internacionals vinculades al Moviment Coral Europeu, un fet que comporta, com a país, un reconeixement molt important i que va més enllà de les nostres fronteres.

Per tot plegat, us esperono a continuar mantenint i enfortint una tradició tan nostra i centenària com la del cant coral, que forma part de la nostra idiosincràsia com a poble i que ensenya, gràcies a l'exercici d'aquesta expressió musical de primer ordre, la nostra millor cara al món.

Maria Àngela Vilallonga Vives
Consellera de Cultura
Generalitat de Catalunya

Introducció

El poder del cant

Les cançons sovint ens expliquen la història dels pobles. A través d'allò que cantem i hem sentit cantar podríem descriure fets, aventures i desventures que ens parlen de gestes, memòria, costums, tradicions, festes i laments d'unes persones i d'un lloc comú. Una part important de la nostra cultura no s'entendria sense aquest llegat, ni tampoc el que representa el fet de cantar plegats. És el que integra una part important del nostre patrimoni i que etiquetem com a cant coral.

No és casualitat que una de les cançons del repertori tradicional català citada pel folklorista Joan Amades s'anomeni precisament "El poder del cant"; una visió poètica que ens apropa al significat poderós que té la música com a reflex cultural de la realitat d'un país i el seu imaginari col·lectiu. I és gràcies a aquesta tradició, destil·lada a través dels temps en imaginatives versions i harmonitzacions corals, que ens arriben cançons tan emblemàtiques com "El noi de la mare", "El cant dels ocells", "Muntanyes regalades", "El testament d'Amèlia" o "Els segadors".

El repertori que trobareu en aquest recull és una mostra representativa del patrimoni musical català, ric en exemples que van del Llibre Vermell de Montserrat a les obres de compositors actuals, passant per les cançons de Lluís Millet –autor d'"El cant de la senyera" – i Amadeu Vives, cofundadors de l'Orfeó Català; cançons populars harmonitzades i obres d'autor, fins a arribar a l'himne "Let the peoples sing" que el compositor Marc Timon ha compost especialment perquè s'estreni en el concurs coral de la Unió Europea de Radiodifusió (UER), un certamen creat l'any 1961 per la BBC, adreçat a cors amateurs, que se celebra cada dos anys en una ciutat diferent d'Europa, i que arriba per primera vegada a Barcelona, a Catalunya i a l'estat espanyol.

Els cors que han participat al concurs Let the Peoples Sing –més de 300 cantaires que integren els 9 cors finalistes– s'emporten a casa aquest recull de cançons

i obres corals que sorgeix de l'impuls derivat de l'organització del certamen celebrat a Barcelona, l'any 2019, per iniciativa de l'emissora Catalunya Música.

Tot plegat ens demostra que el cant coral avui és viu, té força, i sobretot té capacitat de traspasar fronteres mentals que ens aproximen als diferents pobles d'Europa amb els quals compartim uns valors i una tradició semblant. És el que Pau Casals va imaginar una vegada quan deia que "la música, aquest meravellós llenguatge universal, hauria de ser font de comunicació entre tots els homes".

Àlex Robles Fitó
Director del concurs
Let the Peoples Sing
Barcelona 2019

Prefaci

De Catalonha tath mon

Eth 24 d'agost de 1996 moric eth director musicau, pedagòg e istorian Oriol Martorell, ua des granes personalitats dera musica catalana deth sègle passat, promotor deth movement corau europèu e fundador dera Corau Sant Jordi. Martorell ère considerat eth creador e promotor dera musica corau catalana d'arraïtzes populars e un representant dera luta culturau e politica pendent eth franquisme. Citar-lo en aguesta prefàcia deth libre sus eth cant corau en Catalonha e remercar-ne eth valor deth doble penent —er activisme culturau e er engatjament ena defensa des drets e des libertats collectives— m'ei evocador e ac considèri, peth dessús de tot, ua manèra de soslinhar eth sòn legat.

Quan hège tres mesi dera mòrt d'Oriol Martorell, eth 24 de noveme, s'amassèren 150 coraus catalanes en Palai d'Espòrts de Barcelona. Ath concèrt i assistiren 7.000 personas entre cantaires e public. Arrebrembar era efemerida me servís entà rebàter enquia quin punt eth movement corau en Catalonha ei vertebrador, nombrós e inclusiu. Era figura de Martorell, totun, non se compreneire en solitari. I a tres nòms claus que cau revendicar, cadun restacat fòrça estretement a tres etapes fonamentaus dera istòria deth movement corau en Catalonha: Josep Anselm Clavé, Lluís Millet e eth madeish Oriol Martorell. Tres nòms dera cultura e entara cultura. De Clavé en cau remercar era importància d'èster eth pionèr, capable de hèr a botjar eth movement popular de trabalhadors de fabriques, era grana majoritat d'extraccion populara e sense guaira formacion. A trauès deth cant, les apropèc a ua auta forma de léser e a ua auta manèra de relacionar-se e de víuer era societat e es rapòrts sociaus. Se hège sues es frases: «Instruïtz-vos e seratz liures. Estimatz-vos e seratz erosi. Associatz-vos e seratz fòrti». Era sua figura ei, encara aué, ua inspiracion entath musculós teishut associatiu catalan. Millet entrèc en accion coma ua transicion entre darrèrs deth sègle XIX e prumèrs deth XX. E Martorell, coma è apuntat abans, pendent era dusau mitat deth sègle passat.

Sigue coma sigue, parlam de tres personas (e aquerò plan que valerie ua reflexion, enes moments actuaus) que convertiren era sua passion peth cant corau en ua vocacion civica e sociau que va ath delà de çò qu'ei estrictaments era formacion musicau. Eth cançonèr qu'auetz enes mans ei frut e enquia cèrt punt eretèr deth trabalh hèt per aquestes personas e per totes es que les an seguides enquia dia d'aué, en tot convertir eth hèt de cantar en quauquarren mès qu'ua expression artistica collectiva. En Catalonha, eth movement corau trabalhe en collaboracion estreta damb era societat, damb eth sector educatiu e tanben damb es mejans de comunicacion. Cau remercar, en aquest sens, eth ròtle que pendent toti aquesti ans a exercit era ràdio publica catalana, e mès concretaments eth canau tematic consagrat ara musica classica, Catalunya Música, eth favor dera divulgacion deth patrimòni musicau catalan e des sòns interpretèrs, difonent era nòsta musica e es sues interpretacions pertot mercés ath trabalh hèt damb es companhs dera UER, era Union Europèa de Radiodifusion.

Catalonha ei un país que cante e es que canten en çò de nòste an aué ròtles remercables laguens des conselhs internacionaus restacats ath Movement Corau Europèu, un hèt que da lòc, coma país, a ua reconeishença fòrça importanta e que va ath delà des nòstes termières.

Per tot aquerò, vos ahisqui a mantier tostemp e refortir ua tradicion tan nòsta e centenària coma era deth cant corau, que hè part deth nòste caractèr coma pòble e que mòstre, mercés ar exercici d'aquesta expression musicau de prumèr orde, era nòsta melhor cara ath mon.

Maria Àngela Vilallonga Vives
Conselhèra de Cultura
Generalitat de Catalonha

Entratge

Eth podèr deth cant

Es cançons soent mos expliquen era istòria des pòbles. A trauès de çò que cantam e auem entenut a cantar poirièm descriuer hèts, aventures e desventures que mos parlen de gèstes, memòria, costums, tradicions, hèstes e planhs d'ues persones, e d'un lòc comun. Ua part importanta dera nòsta cultura non se comprènerie sense aguest legat, ne tanpòc çò que represente eth hèt de cantar amassa. Ei çò qu'intègre ua part importanta deth nòste patrimòni e que qualificam coma cant corau.

Non ei cap per edart qu'ua des cançons deth repertòri tradicionau catalan citat peth folklorista Joan Amades se digue justaments El poder del cant; ua vision poetica que mos apròpe ath significat poderós qu'a era musica coma rebat culturau dera realitat d'un país e deth sòn imaginari collectiu. E ei mercés ad aguesta tradicion, destillada a trauès des tempsi en imaginatives versions e armonizacions coraus, que mos arribe cançons tant emblematicques coma El noi de la mare, El cant dels ocells, Muntanyes regalades, El testament d'Amèlia o Els segadors.

Eth repertòri que trobaratz en aguest amàs ei ua mòstra representativa deth patrimòni musicau catalan, ric en exemples que van deth Llibre Vermell de Montserrat enquias òbres de compositors actuaus, en tot passar pes cançons de Lluís Millet —autor d'El cant de la senyera— e Amadeu Vives, cofundadors der Orfeon Catalan; cançons populars armonizades e òbres d'autor, enquia arribar en imne Let the Peoples Sing qu'eth compositor Marc Timón a compausat espciaument entà que s'estree en concors corau dera Union Europèa de Radiodifusion (UER), un concors creat er an 1961 pera BBC, adreçat a còrs amators, que se celèbre cada dus ans en ua ciutat diferenta d'Euròpa, e qu'arribe peth prumèr còp en Barcelona, en Catalonha e en estat espanhòu.

Es còrs qu'an participat en concors Let the Peoples Sing —mès de 300 cantaires qu'intègren es 9 còrs finalistes— se'n pòrten tà casa aguest amàs de can-

çons e òbres coraus que sorgís dera possança derivada dera organizacion deth concors celebrat en Barcelona, er an 2019, per iniciativa dera emissora Catalunya Música.

Tot compdat mos demòstre qu'eth cant corau aué ei viu, qu'a fòrça, e sustot a capacitat de trauessar termières mentaus, e mos aproxime as diferenti pòbles d'Euròpa damb es quaus partatjam ues valors e ua tradicion semblanta. Ei çò que Pau Casals imaginèc un còp quan didie qu'«era musica, aguest meravellós lenguatge universau, aurie d'èster hònt de comunicacion entre toti es òmes».

Àlex Robles Fitó
Director deth concors
Let the Peoples Sing
Barcelona 2019

Prólogo

De Cataluña al mundo

El 24 de agosto de 1996 murió el director musical, pedagogo e historiador Oriol Martorell, una de las grandes personalidades de la música catalana del siglo pasado, impulsor del movimiento coral europeo y fundador de la Coral Sant Jordi. Martorell era considerado el creador e impulsor de la música coral catalana de raíces populares y un representante de la lucha cultural y política durante el franquismo. Citarlo en este prólogo del libro sobre el canto coral en Cataluña y poner en valor su doble vertiente —el activismo cultural y el compromiso a favor de la defensa de los derechos y las libertades colectivas— me resulta evocador y lo considero, por encima de todo, una manera de subrayar su legado.

Cuando hacía tres meses de la muerte de Oriol Martorell, el 24 de noviembre, se reunieron en el Palacio de Deportes de Barcelona 150 corales catalanas. Al concierto asistieron 7.000 personas entre cantantes y público. Recordar la efeméride me sirve para reflejar hasta qué punto el movimiento coral en Cataluña es vertebrador, numeroso e inclusivo. La figura de Martorell, sin embargo, no se entendería en solitario. Hay tres nombres clave que hay que reivindicar, cada uno de ellos vinculado muy estrechamente a tres etapas fundamentales de la historia del movimiento coral en Cataluña: Josep Anselm Clavé, Lluís Millet y el mismo Oriol Martorell. Tres nombres de la cultura y para la cultura. De Clavé hay que destacar la importancia de ser el pionero, capaz de mover el movimiento popular de trabajadores de fábricas, la gran mayoría de una extracción popular y sin mucha formación. A través del canto, los acercó a otra forma de ocio y a otra manera de relacionarse y de vivir la sociedad y las relaciones sociales. Se hacía suyas las frases: “Instruíos y seréis libres. Amaos y seréis felices. Asociaos y seréis fuertes”. Su figura es, todavía hoy, una inspiración para el musculoso tejido asociativo catalán. Millet entró en acción como una transición entre finales del siglo XIX y principios del XX, y Martorell, como he indicado anteriormente, durante la segunda mitad del siglo pasado.

Sea como fuere, nos referimos a tres personas (bien valdría una reflexión, en los momentos actuales) que convirtieron su pasión por el canto coral en una vocación cívica y social que rebasa lo que es estrictamente la formación musical. El cancionero que tenéis en vuestras manos es fruto, y hasta cierto punto heredero, del trabajo hecho por estas personas y por todas las que los han seguido hasta día de hoy, que han convertido el hecho de cantar en algo más que una expresión artística colectiva. En Cataluña, el movimiento coral catalán trabaja en estrecha colaboración con la sociedad, con el sector educativo y también con los medios de comunicación. Cabe destacar, en este sentido, el papel que durante todos estos años ha ejercido la radio pública catalana, y más concretamente el canal temático dedicado a la música clásica, Catalunya Música, a favor de la divulgación del patrimonio musical catalán y de sus intérpretes, difundiendo nuestra música y sus interpretaciones por todas partes gracias al trabajo realizado con los compañeros de la Unión Europea de Radiodifusión (UER).

Cataluña es un país que canta, y los que cantan aquí tienen hoy roles destacados dentro de las juntas internacionales vinculadas al Movimiento Coral Europeo, hecho que comporta, como país, un reconocimiento muy importante y que va más allá de nuestras fronteras.

Por todo esto, os animo a seguir manteniendo y fortaleciendo una tradición tan nuestra y centenaria como la del canto coral, que forma parte de nuestra idiosincrasia como pueblo y que enseña, gracias al ejercicio de esta expresión musical de primer orden, nuestra mejor cara al mundo.

Maria Àngela Vilallonga Vives
Consejera de Cultura
Generalitat de Catalunya.

Introducción

El poder del canto

Las canciones a menudo nos explican la historia de los pueblos. A través de lo que cantamos y de lo que hemos oído cantar podríamos describir hechos, aventuras y desventuras que nos hablan de gestas, memoria, costumbres, tradiciones, fiestas y lamentos de unas personas y de un lugar común. Una parte importante de nuestra cultura no se entendería sin este legado, ni tampoco lo que representa el hecho de cantar juntos. Es lo que integra una parte importante de nuestro patrimonio y que etiquetamos como canto coral.

No es casualidad que una de las canciones del repertorio tradicional catalán citada por el folclorista Joan Amades se titule precisamente *El poder del cant*, una visión poética que nos acerca al significado poderoso que tiene la música como reflejo cultural de la realidad de un país y su imaginario colectivo. Y es gracias a esta tradición, destilada a través de los tiempos en versiones y armonizaciones corales imaginativas, que nos llegan canciones tan emblemáticas como *El noi de la mare*, *El cant dels ocells*, *Muntanyes regalades*, *El testament d'Amèlia* o *Els segadors*.

El repertorio que encontraréis en esta recopilación es una muestra representativa del patrimonio musical catalán, rico en ejemplos que van del *Llibre Vermell de Montserrat* a las obras de compositores actuales, pasando por las canciones de Lluís Millet —autor de *El cant de la senyera*— y Amadeu Vives, cofundadores del Orfeó Català; canciones populares armonizadas y obras de autor, hasta llegar al himno *Let the peoples sing*, que el compositor Marc Timon ha compuesto especialmente para que se estrene en el concurso coral de la Unión Europea de Radiodifusión (UER), un certamen creado en el año 1961 por la BBC, dirigido a coros *amateurs*, que se celebra cada dos años en una ciudad diferente de Europa y que llega por primera vez a Barcelona, a Cataluña y al Estado español.

Los coros que han participado en el concurso *Let the Peoples Sing* —más de 300 cantantes que integran los

nueve coros finalistas— se llevan a casa esta recopilación de canciones y obras corales que surge del impulso derivado de la organización del certamen celebrado en Barcelona, en el año 2019, por iniciativa de la emisora Catalunya Música.

Todo esto nos demuestra que el canto coral hoy está vivo, tiene fuerza y, sobre todo, tiene capacidad de traspasar fronteras mentales que nos aproximan a los diferentes pueblos de Europa con los que compartimos unos valores y una tradición similar. Es lo que Pau Casals imaginó una vez cuando decía que “la música, este maravilloso lenguaje universal, debería ser fuente de comunicación entre todos los hombres”.

Àlex Robles Fitó
Director del concurso
Let the Peoples Sing
Barcelona 2019

Prologue

De la Catalogne au monde

Le 24 août 1996 disparaissait le chef de chœur, pédagogue et historien Oriol Martorell, l'une des personnalités les plus importantes de la musique catalane du siècle passé, à l'origine du mouvement choral européen et fondateur de la Chorale Sant Jordi. Martorell était considéré comme le créateur de la musique chorale catalane populaire et l'un des représentants de la lutte culturelle et politique à l'époque du franquisme. Parler de lui dans le prologue de ce livre sur le chant choral en Catalogne et mettre en valeur ses deux facettes – l'activisme culturel et l'engagement en faveur de la défense des droits et des libertés collectives – est très évocateur et est surtout pour moi une manière de souligner son héritage.

Trois mois après la mort d'Oriol Martorell, le 24 novembre, 150 chorales catalanes se réunirent au Palais des sports de Barcelone. Ce concert réunit 7 000 personnes, chanteurs et public confondus. Rappeler cette date me permet d'illustrer à quel point le mouvement choral en Catalogne est fédérateur, nombreux et inclusif. Mais la figure de Martorell n'est pas isolée. Il ne faut pas oublier ces trois noms importants, dont chacun est très étroitement lié à trois étapes fondamentales de l'histoire du mouvement choral en Catalogne : Josep Anselm Clavé, Lluís Millet et Oriol Martorell. Trois noms de la culture et en faveur de la culture. Clavé occupe une place importante car il fut le pionnier, capable de bouger le mouvement populaire des travailleurs d'usines, dont la plupart étaient d'origine populaire et n'avaient pas reçu de formation. Par le chant, il parvint à les rapprocher d'une autre forme de loisir et d'une autre manière de nouer des liens, de vivre la société et les relations sociales. Il fit sienne les maximes suivantes : « Instruisez-vous et vous serez libres. Aimez-vous et vous serez heureux. Associez-vous et vous serez forts ». Sa figure est, encore aujourd'hui, une source d'inspiration pour le vigoureux tissu associatif catalan. Millet entra en action dans un moment de transition entre la fin du xixe siècle et le début du xxe. Comme nous l'avons dit

précédemment, Martorell entra en scène dans la seconde moitié du siècle dernier.

Quoi qu'il en soit, il s'agit de trois personnes (cela mériterait bien réflexion, à l'époque actuelle) qui firent de leur passion pour le chant choral une vocation civique et sociale qui va au-delà de la formation musicale stricto sensu. Le recueil de chant que vous tenez entre les mains est le fruit, voire l'héritage, du travail de ces personnes et de toutes celles qui ont pris le relais jusqu'à aujourd'hui, pour transformer le fait de chanter en quelque-chose qui dépasse l'expression artistique collective. En Catalogne, le mouvement choral catalan travaille en étroite collaboration avec la société, le secteur éducatif et les médias. À ce propos, il convient de souligner le rôle joué tout au long de ces années par la radio publique catalane, et en particulier, par la station consacrée à la musique classique, Catalunya Música, en faveur de la divulgation du patrimoine musical catalan et de ses interprètes, en diffusant un peu partout notre musique et ses interprétations grâce au travail des collègues de l'UER, l'Union Européenne de Radiodiffusion.

La Catalogne est un pays qui chante. Nos chanteurs jouent aujourd'hui des rôles importants dans les ensembles internationaux liés au Mouvement choral européen, ce qui suppose, à l'échelle de notre pays, une reconnaissance très importante qui dépasse largement nos frontières.

C'est pourquoi je vous encourage à continuer de faire vivre et de donner de la force à cette tradition centenaire qui fait partie de notre identité en tant que peuple et qui nous montre, grâce à l'exercice de cette expression musicale de premier ordre, notre plus beau visage au monde.

Maria Àngela Vilallonga Vives
Ministre de la Culture
Généralité de Catalogne.

Introduction

Le pouvoir du chant

Les chansons nous racontent souvent l'histoire des peuples. À travers ce que nous chantons et ce que nous entendons chanter, nous pourrions décrire les faits, les aventures et les mésaventures qui nous parlent des gestes, de la mémoire, des coutumes, des traditions, des célébrations et des plaintes des personnes et d'un lieu commun. Sans cet héritage et le simple fait de chanter ensemble, nous perdriions une part importante de notre culture. C'est ce qui constitue une part importante de notre patrimoine et que nous désignons sous le nom de chant choral.

Le fait que l'une des chansons du répertoire traditionnel catalan citée par le spécialiste du folklore Joan Amades s'intitule justement « El poder del cant » (Le pouvoir du chant) n'est pas le fruit du hasard ; elle nous offre une vision poétique qui nous rapproche de la puissance de la musique, véritable reflet culturel de la réalité d'un pays et de son imaginaire collectif. C'est grâce à cette tradition, distillée à travers le temps sous la forme de versions rivalisant d'imagination et d'harmonisations chorales, que sont parvenues jusqu'à nous des chansons emblématiques telles que « El noi de la mare », « El cant dels ocells », « Muntanyes regalades », « El testament d'Amèlia » ou « Els segadors ».

Le répertoire présenté dans ce recueil offre un échantillon représentatif du patrimoine musical catalan, riche d'exemples qui vont du Libre Vermell de Montserrat aux œuvres de compositeurs contemporains, en passant par les chansons de Lluís Millet – auteur d'« El cant de la senyera » – et Amadeu Vives, cofondateurs de l'Orfeo Català ; des chansons populaires harmonisées et des œuvres d'auteur, jusqu'à l'hymne « Let the Peoples Sing » spécialement créé par le compositeur Marc Timón pour le concours de chant choral de l'Union Européenne de Radiodiffusion (UER), un concours créé en 1961 par la BBC pour les chorales amateurs, organisé tous les deux ans dans une ville différente d'Europe et qui arrive pour la première fois à Barcelone, en Catalogne et en Espagne.

Les chorales qui ont participé au concours Let the Peoples Sing – plus de 300 chanteurs répartis dans les 9 chorales finalistes – repartent chez eux avec ce recueil de chansons et d'œuvres de chant choral, élaboré à l'occasion de l'organisation du concours à Barcelone en 2019 sous l'impulsion de la station de radio Catalunya Música.

Force est de constater qu'aujourd'hui le chant choral est vivant, qu'il a la force et la capacité de dépasser les frontières mentales pour nous rapprocher des différents peuples d'Europe dans une même communauté de valeurs et de tradition. C'est ce que Pau Casals avait imaginé en disant « la musique, ce merveilleux langage universel, devrait être une source de communication entre tous les êtres humains ».

Àlex Robles Fitó
Directeur du concours
Let the Peoples Sing
Barcelone 2019

Prologue

From Catalonia to the World

Oriol Martorell, musical director, pedagogue and historian, died on 24 August 1996. He was one of the last century's great figures of Catalan music, the promoter of the European choral movement and founder of the Coral Sant Jordi choral society. Martorell was considered the creator and promoter of Catalan choral music rooted in popular tradition, and a representative of the cultural and political struggles during the Francoist period. I find it evocative to cite him in this foreword to the book on choral singing in Catalonia and to highlight the twofold nature of his commitment: cultural activism and the defence of collective freedoms and rights. Above all, it is a way of underscoring his legacy.

On 24 November 1996, three months after Oriol Martorell's death, 150 Catalan choral societies came together at the Palau d'Esports in Barcelona. Taking the singers and the audience as a whole, there were 7,000 people in attendance at the concert. When remembering the celebration, it makes me think about just how unifying, numerous and inclusive the choral movement is in Catalonia. The figure of Martorell cannot, however, be understood in isolation. There are three key names that need to be mentioned, each very closely related to three fundamental stages of the history of the choral movement in Catalonia: Josep Anselm Clavé, Lluís Millet and Oriol Martorell himself. Three names of culture and for culture. Clavé is important for being the pioneer, someone who was capable of mobilising the popular movement of factory workers, most of whom were from humble backgrounds and had very little formal education. Through singing, he brought them closer to a form of leisure and to another way of interacting with one another, that is, of experiencing society and forming social relationships. He endorsed the following sentences: "Learn and you will be free. Love each other and you will be happy. Join together and you will be strong". To this day, he is an inspiration for the strong associative fabric of Catalonia. Millet came into play as a transition

between the late 19th and early 20th centuries. And Martorell, as mentioned previously, did so in the second half of the last century.

Be that as it may, we refer to three people who – and this is something well worth reflecting on at this moment in time – turned their passion for choral singing into a civic and social vocation that went beyond strictly musical training. This songbook is the result and, to a certain extent, the legacy of the work done by those people and by everyone that has come after them to turn singing into something more than collective artistic expression. In Catalonia, the Catalan choral movement works in close collaboration with society, the education sector and the media. In this respect, worthy of note is the role played by Catalan public radio all these years, and particularly by the classical music channel called Catalunya Música. The aim of this channel is to disseminate Catalan musical heritage and raise awareness of its performers by broadcasting our music and its performances everywhere, thanks to the work done by colleagues at the European Broadcasting Union (EBU).

Catalonia is a country that sings, and those who sing here now have high-level roles on international boards linked to the European choral movement. This is something that goes beyond our own borders and brings us very important recognition as a country.

For all these reasons, I encourage you to continue maintaining and strengthening such an age-old tradition of ours as choral singing, which forms part of our idiosyncrasy as a people. Indeed, engaging in this musical expression of prime importance shows the world our best side.

Maria Àngela Vilallonga Vives
Minister for Culture
Government of Catalonia.

Introduction

The Power of Singing

Songs often tell us about the history of peoples. Through what we sing and what we have heard being sung, we can describe events, adventures and misfortunes that speak to us of the feats, memories, customs, traditions, festivities and laments of a people and a common place. Without this legacy, it would not be possible to understand much of our culture or what it means to sing together. It forms an important part of our heritage and we label it as ‘coral singing’.

It is no coincidence that one of the songs from the Catalan traditional repertoire cited by the folklorist Joan Amades is called “El poder del cant” (The Power of Singing); it is a poetic vision that brings us closer to the powerful meaning that music has as a cultural reflection of a country and its collective imagination. And it is thanks to this tradition, distilled over time in imaginative choral versions and harmonisations, that we now have songs as emblematic as “El noi de la mare” (Mother’s Boy), “El cant dels ocells” (The Song of the Birds), “Muntanyes regalades” (Beloved Mountains), “El testament d’Amèlia” (Amelia’s Will) and “Els segadors” (The Reapers).

The repertoire that you will find in this collection is a representative sample of Catalan musical heritage; a wealth of examples ranging from the *Llibre Vermell de Montserrat* (Red Book of Montserrat) to works by present-day composers, as well as songs by Lluís Millet – the composer of “El cant de la senyera” (Song of the Senyera) – and Amadeu Vives, the co-founders of the Orfeó Català choral society; from harmonised popular songs and works of authorship to the anthem “Let the Peoples Sing” that the composer Marc Timón composed especially to be premiered at the European Broadcasting Union (EBU) choral competition. Created in 1961 by the British Broadcasting Corporation (BBC), the amateur choir competition is held every two years in a different European city. And, for the very first time, it is coming to Barcelona, to Catalonia and to the Spanish State.

The choirs participating in the Let the Peoples Sing competition – more than 300 singers in 9 finalist choirs – will take home this collection of choral works and songs. It has been produced to mark the holding of the competition in Barcelona in 2019, thereby bringing to fruition the initiative promoted by the Catalunya Música radio station.

All in all, it shows us that choral singing today is alive and kicking, and above all, that it has the ability to cross mental borders to bring us closer to the different peoples of Europe, with whom we share similar values and traditions. That is what Pau Casals once imagined when he said that “music, this marvellous universal language, ought to be a source of better communication among men”.

Àlex Robles Fitó
Director of the
Let the Peoples Sing Competition
Barcelona 2019.

58. Let the peoples sing

(Hymn)

Música i text: Marc Timón Barceló (1980)

Allegro vivace (♩ = 150)

Soprano
Ples... sing, the peo-ples sing! — Ples... sing, the peo-ples

Alto
The... — sing, the peo-ples sing! — The... — sing, the peo-ples

Tenor
Peo... — sing, the peo-ples sing! — Peo... sing, the peo-ples

Bass
Let — sing, the peo-ples sing! — Let — sing, the peo-ples

8

S
sing! — Sing!

A
sing! — Sing, let the peo-ples sing!

T
sing! — Sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing!

B
sing! — Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the peo-ples

14

S *f* *ff* *p sub.* *ff fp*
Sing it! Let the peo - ples sing, let the peo-ples sing. Chan-tez!

A *mf* *f* *ff* *p sub.* *ff fp*
Sing, let the peo-ples sing! Let the peo - ples sing, let the peo-ples sing. Chan-tez!

T *mp* *f* *ff* *p sub.* *ff fp*
Sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the peo - ples sing, let the peo-ples sing. Chan-tez!

B *f* *ff* *p sub.* *ff fp*
sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the peo - ples sing, let the peo-ples sing. Chan-tez!

20

S *f dolce*
Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing it! Let the peo-ples,

A *mp ff*
Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing it! Sing la joie!

T *p* *ff*
Let the peo-ples sing it. Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing it! Let the peo-ples sing la joie!

B *p* *ff*
Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing it! Let the peo-ples sing la joie!

26

S *mf* *f* *dolcissimo, con tenerezza*
let the peo-ples... Sing la joie! Let the peo-ples sing, chan-

A *mp ff* *mf* *f* *dolcissimo, con tenerezza*
Sing la joie! Sing la joie, sing it! Let the peo-ples sing, chan-

T *p* *ff* *p* *f* *dolcissimo, con tenerezza*
Let the peo-ples sing la joie! Sing la joie, sing la joie, sing it! Let the peo-ples; let the

B *p* *ff* *p* *f* *dolcissimo, con tenerezza*
Let the peo-ples sing la joie! Sing la joie, sing la joie, sing la joie! Let the peo-ples; let the

33

S
tez___ la joie de viu - re; let the___ peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez___ la

A
tez___ la joie de viu - re; let the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez___

T
8
peo-ples; let the peo-ples; let the peo - ples. Let the peo-ples; let the peo-ples;

B
peo-ples; let the peo-ples; let the peo - ples. Let the peo-ples; let the peo-ples;

42

S
joie de viu - re; let the peo - ples. Let the peo - ples, let the

A
joie de viu - re; let the peo - ples. Let the peo - ples, let the

T
8
let the peo-ples; let the peo - ples; let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing,

B
let the peo-ples; let the peo - ples; Let the peo - ples, let the

B

49

S
peo - ples sing, the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the peo-ples

A
peo - ples sing, the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Can - ta -

T
8
let the peo-ples sing it. sing, the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the

B
peo - ples sing, the peo-ples sing, let the peo-ples sing! Let the

CLAPS! ORD. *mp*

CLAPS! ORD. *mf* molto espress.

CLAPS! ORD. *mf* molto espress.

CLAPS! ORD. *mf* molto espress.

55 *mf* *mp* *mf* *mp* *mf* *p*

S sing! Let the peo-ples sing! Let the peo-ples sing! Let the peo-ples

A rem à la joie de la vie. Let the peo-ples

T peo - ples sing, chan - tez — la joie de viu - re; let

B peo - ples sing, chan - tez — la joie de viu - re; let

61 *mp* *mf* *molto espress.* *mp* *mf*

S sing it, let the peo-ples... Let the peo-ples sing! Let the peo-ples. Let the peo-ples sing.

A sing it, let the peo-ples... Let the peo-ples sing! Let the peo-ples. joie de viu - re;

T the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez — la joie de viu - re;

B the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez — joie de viu - re; —

68 *pp* *pp* *pp* *pp* *pp*

S Let the peo - ples. Let the peo-ples sing it. — Let the peo-ples

A let the peo - ples. Let the peo-ples sing it. — Let the peo-ples

T let the peo-ples. Let the peo-ples sing it. — Let the peo-ples

B let the peo-ples. Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing.

C

76

mp

S sing it, sing it. Let the peo-ples sing it.

p

A sing it, sing it. Let the peo-ples sing, let the peo-ples

mp

T sing it, sing it. Let the peo-ples sing it.

pp *mp*

B Let the peo-ples sing, let the peo-ples. Let the peo-ples sing it.

82

f *rit. poco a poco...*

S Let the peo - ples sing it. Let the peo - ples sing la joie.

p *p* *f* *mp*

A sing. Let the peo-ples sing, let the peo - ples sing it. Peo-ples

f

T Let the peo-ples sing it, sing it. Let the peo-ples. Let the peo-ples

f

B Let the peo-ples sing it, sing it. Let the peo-ples. Let the peo-ples

90

Calmo (♩ = 110)

pp *intense and deep* *solo*

S Chan - ter/à la joie.

pp *intense and deep*

A sing. Let the peo-ples sing. Let the peo - ples

mp *pp* *intense and deep*

T sing. Let the peo-ples sing. Let the peo - ples

mp *pp* *intense and deep*

B sing. Let the peo-ples sing. Let the peo - ples

100 Chan - ter/ la vie. Can - to/a la vi - da. Chan -

S sing. Let the peo-ples sing. Let the peo-ples sing.

A sing. Let the peo-ples sing. Let the peo-ples sing.

T sing. Let the peo-ples sing. Let the peo-ples sing.

B sing. Let the peo-ples sing. Let the peo-ples sing.

109 - ter/ l'a - **Tempo primo** (♩ = 150) *mf magically*

S mour. Can - ta - rem per l'al - ba - da d'un nou

A *mp magically* no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no

T *mp magically* Dom dom dom dom dom dom dom

B *mp magically* Dom dom dom dom dom dom dom

117 *mf* no - ni - no no - ni - no

S món d'ho - rit - zons plens de jo - ia. Dom Dom

A *mf* no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no

T *f in rilievo* dom dom dom dom dom Can - ta - rem per l'al -

B *mf* dom dom dom dom Dom dom dom dom

124

S no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no

A no - ni - no no - ni - no no - ni - no no - ni - no

T ba - da d'un nou món fet dom de can - çons; let dom the peo - ples

B dom dom dom dom dom dom dom dom

128

S no - ni - no no - ni - no

A no - ni - no no - ni - no

T sing, let the peo-ples sing!

B dom dom dom dom. Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing,

D

MAKE THE AUDIENCE SING:
Sing in loop these two measures as many times as needed while teaching that bass line to the right side of the auditorium.

p

MAKE THE AUDIENCE SING:
Sing in loop these two measures as many times as needed while teaching that soprano/alto line (just the upper voice) to the rest of the auditorium.

132

S *mf* Let the peo - ples,

A *mf* Let the peo - ples,

T *mp* Let the peo - ples, let the peo - ples,

B Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing,

* The conductor will silence the audience (fade out), will let the choir singing alone (the same loop) and will mark when to continue.

136 *p*

S let the peo - ples, let the peo - ples, let the

A *p* let the peo - ples, let the peo - ples, let the

T *p* let the peo - ples, let the peo - ples, Let the peo-ples sing,

B *p* Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, let the

E

141 *ff*

S peo - ples, Let the peo - ples sing!

A *ff* peo - ples, Let the peo - ples sing!

T *mf* Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing, Let the peo-ples sing. Let the peo-ples

B *ff* peo - ples, let the peo - ples sing!

146 *f*

S Let the peoples...

A *mf* Let the peoples sing...

T *mf* sing... Let the

B *mf* Let the peo - ples sing...

153

ff *fff*

S Let the peo - ples sing it and

A *f* *fff* Let the peo - ples sing... sing it and

T peo - ples sing... sing it and

B sing it and

159

F

CLAPS! ORD. Joyful

S live it! Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re;

A CLAPS! ORD. Joyful live it! Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re;

T CLAPS! ORD. Joyful live it! Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re;

B CLAPS! ORD. Joyful live it! Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re;

168

S let the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re; let the

A let the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu - re; let the

T let the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez la joie, la joie; let the

B let the peo - ples. Let the peo-ples sing, chan - tez la joie de viu-re; let the

177 *fp*

S peo - ples. sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples

A *fp* peo - ples sing... sing... sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples

T *fp* peo - ples sing... sing... sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples

B *fp* peo - ples sing... sing... sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples

183 *ffff*

S sing, let the peo-ples sing! Let the peo-ples sing!

A *ffff* sing, let the peo-ples sing! Let the peo-ples sing!

T *ffff* sing, let the peo-ples Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing!

B *ffff* sing, let the peo-ples Let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing, let the peo-ples sing!

Índexs

Índex alfabètic per títols

Títol	Autor	pàg.
51. ¿Adónde te escondiste?.....	Manuel Blancafort (1897-1987).....	204
46. Amicus meus.....	Narcís Casanovas (1747-1799).....	181
12. Amor mariner	Manuel Oltra (1922-2015).....	52
53. Angelus Domini.....	Cassià Just (1926-2008).....	208
1. Aubada	Miquel Tortell (1802-1868).....	17
50. Ave Maria	Anselm Ferrer (1882-1969)	197
57. Ave Maria	Xavier Pastrana (1977).....	229
56. Ave Maria de Schubert.....	Bernat Vivancos (1973)	222
27. Ball rodó.....	Frederic Mompou (1893-1987).....	129
40. Bella de vós som amorós.....	Anònim (s. XVI).....	158
26. Cançó de batre	Òscar Esplà (1886-1976).....	127
38. Cançó de llaurar	Xavier Puig Ortiz (1973).....	152
52. Crucem tuam	Joaquim Homs (1906-2003).....	206
16. De puig en puig.....	Josep Baucells (1958)	68
15. Dona'm la mà.....	Josep Crivillé (1947-2012).....	65
4. El cant de la senyera	Lluís Millet (1867-1941)	27
23. El cant dels ocells.....	Pau Casals (1877-1975)	121
6. El cavaller enamorat	Joan Manen i Planes (1883-1971).....	33
34. El desembre congelat.....	Salvador Mas (1951)	142
35. El dimoni escuat	Josep Baucells (1958)	144
28. El Noi de la Mare	Ernest Cervera (1896-1972)	131
9. El rústec villancet.....	Lluís Maria Millet (1906-1990)	45
21. El testament d'Amèlia	Enric Morera (1865-1942)	114
31. Els segadors.....	Josep Viader (1917-1941).....	136
13. Els tres reis	Jordi Alcaraz (1943-1985).....	57
17. L'ànima de les flors	Mariona Vila (1958).....	71
5. L'emigrant	Amadeu Vives (1871-1932)	31
3. L'Empordà.....	Enric Morera (1865-1942)	22
22. L'Hereu Riera.....	Josep Cumellas Ribó (1857-1940)	117
30. La calma del mar.....	Enric Ribó (1916-1996).....	134
25. La pastora Caterina	Antoni Pérez Moya (1884-1964)	125
58. Let the peoples sing.....	Marc Timón Barceló (1980)	235
20. Lo noi de la mare	Antoni Nicolau (1858-1933).....	99
43. Ma voluntat ab la raó s'envolpa.....	Joan Brudrieu (1520-1591)	164
7. Madrigal.....	Cristòfor Taltabull (1888-1964).....	37
2. Mareta meva, tinc por	Narcisa Freixas (1859-1926).....	20
39. Mariam matrem.....	Anònim (s. XIII-XIV)	157
29. Muntanyes de Canigó	Nadal Puig (1901-1996)	132
32. Muntanyes del Canigó	Ireneu Segarra (1917-2005).....	137

24. Muntanyes regalades.....	Josep Sancho Marraco (1869-1970)	122
42. N'Eulàlia vol gonella	Mateu Fletxa, el Vell (1481-1553)	162
49. Nigra sum	Pau Casals (1876-1973)	193
37. Nit de vetlla	Xavier Sans (1962)	150
47. O crux	Ferran Sors (1778-1839)	186
48. O vos omnes.....	Pau Casals (1876-1973)	190
54. Pax.....	Carles Gumí (1963)	211
10. Prec de Nadal	Matilde Salvador (1918-2007)	48
44. Regina Cæli.....	Joan Cererols (1618-1680).....	171
14. Res no és mesquí	Maria Rosa Ribas (1944)	60
55. Sanctus-Benedictus	Josep Vila (1966).....	216
19. Sento el fred de la nit	Jordi Domènech (1967).....	89
11. Senyor sant Jordi.....	Francesc Vila (1922-2011)	50
41. Soleta sô jo ací.....	Anònim (s. XVI)	160
36. Són teus ullets.....	Salvador Brotons (1959).....	147
8. Sota el pont d'or	Eduard Toldrà (1895-1962).....	43
33. Ton pare no té nas	Baltasar Bibiloni (1936)	139
45. Tota pulchra	Francesc Valls (1665-1747)	175
18. Ull de bou de festa major	Albert Guinovart (1962).....	83

Índex alfabètic per autors

Autor	Títol	pàg.
Alcaraz, Jordi.....	13. Els tres reis.....	57
Baucells, Josep	16. De puig en puig	68
Baucells, Josep	35. El dimoni escuat.....	144
Bibiloni, Baltasar	33. Ton pare no té nas.....	139
Blancafort, Manuel	51. ¿Adónde te escondiste?	204
Brotons, Salvador.....	36. Són teus ullets	147
Brudrieu, Joan.....	43. Ma voluntat ab la raó s'envolpa	164
Casals, Pau	23. El cant dels ocells	121
Casals, Pau	48. O vos omnes	190
Casals, Pau	49. Nigra sum	193
Casanovas, Narcís	46. Amicus meus	181
Cererols, Joan.....	44. Regina Cæli.....	171
Cervera, Ernest.....	28. El Noi de la Mare.....	131
Crivillé, Josep	15. Dona'm la mà.....	65
Cumellas, Josep.....	22. L'Hereu Riera	117
Domènech, Jordi.....	19. Sento el fred de la nit.....	89
Esplà, Òscar	26. Cançó de batre	127
Ferrer, Anselm.....	50. Ave Maria.....	197
Fletxa, Mateu	42. N'Eulàlia vol gonella	162
Freixas, Narcisa	2. Mareta meva, tinc por.....	20
Guinovart, Albert.....	18. Ull de bou de festa major	83
Gumí, Carles	54. Pax	211
Homs, Joaquim.....	52. Crucem tuam.....	206
Just, Cassià.....	53. Angelus Domini.....	208
Manen, Joan.....	6. El cavaller enamorat.....	33
Maria, Lluís.....	9. El rústec villancet	45
Mas, Salvador	34. El desembre congelat	142
Millet, Lluís.....	4. El cant de la senyera.....	27
Mompou, Frederic	27. Ball rodó	129
Morera, Enric.....	3. L'Empordà	22
Morera, Enric.....	21. El testament d'Amèlia.....	114
Nicolau, Antoni	20. Lo noi de la mare.....	99
Oltra, Manuel	12. Amor mariner	52
Pastrana, Xavier.....	57. Ave Maria.....	229
Pérez, Antoni	25. La pastora Caterina.....	125
Puig, Nadal.....	29. Muntanyes de Canigó.....	132
Puig, Xavier.....	38. Cançó de llaurar.....	152
Ribó, Enric	30. La calma del mar	134
Ribas, Maria Rosa	14. Res no és mesquí.....	60

Salvador, Matilde	10. Prec de Nadal.....	48
Sancho, Josep	24. Muntanyes regalades	122
Sans, Xavier	37. Nit de vetlla	150
Segarra, Ireneu	32. Muntanyes del Canigó.....	137
Sors, Ferran.....	47. O crux.....	186
Taltabull, Cristòfor.....	7. Madrigal	37
Timón, Marc	58. Let the peoples sing.....	235
Toldrà, Eduard.....	8. Sota el pont d'or.....	43
Tortell, Miquel.....	1. Aubada.....	17
Valls, Francesc	45. Tota pulchra.....	175
Viader, Josep	31. Els segadors	136
Vila, Francesc.....	11. Senyor sant Jordi	50
Vila, Josep.....	55. Sanctus-Benedictus.....	216
Vila, Mariona.....	17. L'ànima de les flors.....	71
Vivancos, Bernat	56. Ave Maria de Schubert	222
Vives, Amadeu.....	5. L'emigrant.....	31

Índex cronològic per autors

Autor	Títol	pàg.
Anònim (s. XIII-XIV).....	39. Mariam matrem	157
Anònim (s. XVI).....	40. Bella de vós som amorós	158
Anònim (s. XVI).....	41. Soleta sô jo ací	160
Mateu Fletxa, el Vell (1481-1553)	42. N'Eulàlia vol gonella	162
Joan Brudrieu (1520-1591).....	43. Ma voluntat ab la raó s'envolpa	164
Joan Cererols (1618-1680)	44. Regina Cæli	171
Francesc Valls (1665-1747)	45. Tota pulchra.....	175
Narcís Casanovas (1747-1799).....	46. Amicus meus	181
Ferran Sors (1778-1839).....	47. O crux.....	186
Miquel Tortell (1802-1868)	1. Aubada.....	17
Josep Cumellas Ribó (1857-1940)	22. L'Hereu Riera	117
Antoni Nicolau (1858-1933)	20. Lo noi de la mare	99
Narcisa Freixas (1859-1926)	2. Mareta meva, tinc por.....	20
Enric Morera (1865-1942)	3. L'Empordà	22
Enric Morera (1865-1942)	21. El testament d'Amèlia.....	114
Lluís Millet (1867-1941).....	4. El cant de la senyera.....	27
Josep Sancho Marraco (1869-1970).....	24. Muntanyes regalades	122
Amadeu Vives (1871-1932)	5. L'emigrant.....	31
Pau Casals (1876-1973).....	48. O vos omnes	190
Pau Casals (1876-1973).....	49. Nigra sum	193
Pau Casals (1877-1975).....	23. El cant dels ocells	121
Anselm Ferrer (1882-1969)	50. Ave Maria.....	197
Joan Manen i Planes (1883-1971).....	6. El cavaller enamorat.....	33
Antoni Pérez Moya (1884-1964).....	25. La pastora Caterina.....	125
Òscar Esplà (1886-1976)	26. Cançó de batre	127
Cristòfor Taltabull (1888-1964)	7. Madrigal	37
Frederic Mompou (1893-1987).....	27. Ball rodó.....	129
Eduard Toldrà (1895-1962)	8. Sota el pont d'or.....	43
Ernest Cervera (1896-1972)	28. El Noi de la Mare.....	131
Manuel Blancafort (1897-1987)	51. ¿Adónde te escondiste?	204
Nadal Puig (1901-1996)	29. Muntanyes de Canigó.....	132
Lluís Maria Millet (1906-1990).....	9. El rústec villancet	45
Joaquim Homs (1906-2003)	52. Crucem tuam.....	206
Enric Ribó (1916-1996)	30. La calma del mar	134
Josep Viader (1917-1941)	31. Els segadors	136
Ireneu Segarra (1917-2005).....	32. Muntanyes del Canigó.....	137
Matilde Salvador (1918-2007)	10. Prec de Nadal.....	48
Francesc Vila (1922-2011)	11. Senyor sant Jordi	50
Manuel Oltra (1922-2015)	12. Amor mariner	52

Cassia Just (1926-2008)	53. Angelus Domini.....	208
Baltasar Bibiloni (1936)	33. Ton pare no té nas.....	139
Jordi Alcaraz (1943-1985)	13. Els tres reis.....	57
Maria Rosa Ribas (1944).....	14. Res no és mesquí.....	60
Josep Crivillé (1947-2012)	15. Dona'm la mà.....	65
Salvador Mas (1951).....	34. El desembre congelat	142
Josep Baucells (1958).....	16. De puig en puig	68
Mariona Vila (1958)	17. L'ànima de les flors	71
Josep Baucells (1958).....	35. El dimoni escuat.....	144
Salvador Brotons (1959)	36. Són teus ullets	147
Albert Guinovart (1962)	18. Ull de bou de festa major	83
Xavier Sans (1962).....	37. Nit de vetlla	150
Carles Gumí (1963).....	54. Pax	211
Josep Vila (1966)	55. Sanctus-Benedictus.....	216
Jordi Domènech (1967)	19. Sento el fred de la nit	89
Xavier Puig Ortiz (1973)	38. Cançó de llaurar.....	152
Bernat Vivancos (1973).....	56. Ave Maria de Schubert	222
Xavier Pastrana (1977)	57. Ave Maria.....	229
Marc Timón Barceló (1980).....	58. Let the peoples sing.....	235

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

9 788439 399438